

Nr 66.

Av herr **Lindman m. fl.**, om förlängd giltighet för gällande bestämmelser angående utförselbevis för råg och vete.

I anledning av beslut vid 1926 års riksdag utfärdade Kungl. Maj:t förordning om utförselbevis för råg och vete att gälla under två år. Nämda förordning har sedermera förnyats tvenne gånger, åren 1928 och 1931, samt är gällande intill den 31 juli 1933. 1931 års beslut föregicks av en utredning genom ämbetsverken. I gemensamt utlåtande redogjorde kommerskollegium, generaltullstyrelsen och lantbruksstyrelsen för resultatet av en jämlikt Kungl. Maj:ts beslut den 25 juli 1930 av ämbetsverken verkställd utredning i ämnet. Enligt ämbetsverken hade icke några sådana omständigheter kommit till synes, vilka skulle kunna föranleda ett upphävande av eller en mera väsentlig ändring i de då gällande bestämmelserna. Under framhållande av att samtliga i ärendet hörda representativa organ för näringslivet bestämt förordat ett bibehållande av utförselbevisen, tillstyrkte ämbetsverken att de gällande bestämmelserna utan ändring tillsvidare upprätthölles.

I skrivelse den 4 november 1932 har Kungl. Maj:t anbefallt kommerskollegium att före den 1 januari 1933 avgiva utlåtande rörande frågor om tillämpning av utförselbevissystemet för råg och vete jämväl för tid efter den 31 juli 1933, varvid kollegium särskilt borde yttra sig beträffande frågans handelspolitiska sida.

I anledning härav har kollegium infordrat yttrande i frågorna från handelskamrarna i Stockholm, Norrköping, Jönköping, Malmö och Göteborg samt från Sveriges allmänna lantbrukssällskap, Svenska kvarnföreningen, föreningen Sveriges spannmålsintressenter och Svenska foderämneshandels- och spannmålsimportörernas förening. Från de hörda organisationerna med undantag från handelskammaren i Göteborg ha ingått svar å remissen. Av dessa framgår att organisationerna uttalat sig för ett bibehållande av systemet med utförselbevis. Efter en del resonemang om utförselbevisens handelspolitiska karaktär hemställer kommerskollegium att frågan om en eventuell förlängning av förordningen om utförselbevis måtte upptagas till övervägande i ett vidare sammanhang, nämligen vid den utredning, som Kungl. Maj:t den 7 oktober 1932 uppdragit åt Statens spannmålsnämnd, vilken utredning gäller frågan huruvida och i vilken ordning åtgärder för brödspannmålsodlingens stödjande böra vidtagas jämväl för konsumtionsåret 1933/1934.

Visserligen har, såsom i de ovan omförmälda yttrandena framhållits, den sedan 1930 vidtagna regleringen av handeln med brödsäd förminskat betydelsen utav utförselbevisen, men dessa torde dock alltjämt utgöra ett

värdefullt komplement till skyddet för vår brödsädesodling. Skördarna här i landet äro som bekant i hög grad varierande såväl beträffande kvantitet som kvalitet. Så länge man med hänsyn till vetemjölets kvalitet anser sig behöva tillsätta importerade bakningskraftigare veten, så torde behov allt emellanåt uppkomma av export av tillfälliga överskott. Utförselbevisen kunna sålunda komma att få en ökad betydelse även under bibehållandet av det nuvarande regleringssystemet för brödsädeshandeln. I Kungl. Maj:ts uppdrag till spannmålsnämnden av den 7 oktober 1932 ifrågasattes emellertid en avveckling av den för de senaste åren vidtagna brödsädesregleringen. Skulle en sådan avveckling komma till stånd, vilket i och för sig under rådande konjunktur innebure ett hårt slag för vår brödsädesodling, komme utförselbevisen återigen att få en utomordentlig betydelse för jordbrukarna, då det för dem gällde att tillgodogöra sig största möjliga del av det knappt tillmätta tullskyddet. Några väsentliga olägenheter utav utförselbevisen under de år dessa varit gällande hava icke kunnat påvisas. Försöket har utfallit väl och tiden torde nu vara inne att giva förordningen om utförselbevis en mera stadigvarande giltighet. Vi hemställa därför att riksdagen för sin del måtte besluta,

att de genom Kungl. Maj:ts förordning den 12 juni 1931 (nr 207) förlängda bestämmelserna i förordningen den 13 april 1928 angående utförselbevis för råg och vete skola äga fortsatt giltighet från och med den 1 augusti 1933 tills vidare.

Stockholm den 17 januari 1933.

Arvid Lindman.

E. O. Magnusson.

John Jönsson.

*Karl Magnusson,
Skövde.*

P. M. Olsson.

Edvard Lithander.

Cl. Lindskog.

N. E. Nilsson.

Birger Petersson.

Sven Persson.

Ewald Lindmark.

Ivar Anderson.

Gösta Liedberg.

Emil Bengtsson.

*Arthur Gustafson
i Kasenberg.*

Edvin Leffler.

Alf Meyerhöffer.

Nils Holmström.

Carl Patrik Ossbahr.

Ludwig Brännström.

Bernhard Nilsson.

Erik Laurén.

Ernst Aronson.

T. V. Lundell.

Adolf Wallerius.

<i>Per Pehrsson.</i>	<i>Ernst V. Olsson.</i>	<i>E. Thorell.</i>
<i>Erik Hagberg.</i>	<i>Nils Christiernsson.</i>	<i>Josef Hagman.</i>
<i>Linus Andersson.</i>	<i>Gust. Svedman.</i>	<i>Bj. Holmgren.</i>
<i>G. Arnemark.</i>	<i>Rikard Westerdahl.</i>	<i>C. Gösta Jacobsson.</i>
<i>R. Lundquist</i> i Rotebro.	<i>Nils V. Sandström.</i>	<i>P. S. Hedlund.</i>
<i>Otto Holmdahl.</i>	<i>Albert Johansson.</i>	<i>David Larsson.</i>
<i>Gunnar Persson.</i>	<i>Nils Persson</i> i Grytterud.	<i>Bertha Wellin.</i>
<i>Martin Skoglund.</i>	<i>Eric Hansson.</i>	<i>John Gustafsson</i> i Välsnäs.
<i>Erik Olson.</i>	<i>Nils Nilsson</i> i Karlstad.	<i>Frans Hansson.</i>
